

מהות אלוהים בפלאאס לאחר קבלת התורה

1

א ב וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם בהעלותך את ישראל אל מול פני המנוחה ואירו שבעת הנרות: ויעש כן אהרן אל מול פני המנוחה העלה נרתיק כאשר צוה יהוה את משה: זה מעשה המנוחה מקשה והב עד ירכה עד פרחה מקשה הוא כמראה אשר הראה יהוה את משה כן עשה את המנוחה:

כבוד המנוחה

2

טו ואת חנכת המזבח ביום המשח אתו מאת נשיאי ישראל קצרת כסף שמים עשרה מורקיי כסף שנים עשר כפות זהב שמים עשרה: טז שלשים ומאה הקערה האחת כסף ושבעים המורק האחד כל כסף טז הכלים אלפים וארבע מאות בשקל הקדש:

כבוד המנוחה

3

כל עמודי החצר סביב יי מחשקים כסף וזהבם כסף ואדניהם נחשת: אך החצר מאה באמה ירחב: חמשים בחמשים וקמה חמש אמות שש משור ואדניהם נחשת: לכל כלי המשכן בכל עבודתו וכל יתדות החצר נחשת: ואמה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית וך כתית למאור להעלת נר תמיד: באהל מועד מחוץ לפרכת אשר עלי העדת יערך אתו אהרן ובניו מערב עד בקר לפני יהוה חקת עולם לדרתם מאת בני ישראל:

כבוד המנוחה

4

וידבר משה את מעדי יהוה אל בני ישראל: ב וידבר יהוה אל משה לאמר: צו את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית וך כתית למאור להעלת נר תמיד: מחוץ לפרכת העדת באהל מועד יערך אתו אהרן מערב עד בקר לפני יהוה תמיד חקת עולם לדרתכם: על המנרה הטהרה יערך את הנרות לפני יהוה תמיד:

כבוד המנוחה

5

ויסעו מהר יהוה יי דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניו דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה: וענן יהוה עליהם יומם בנסעם מן המחנה: ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו איביך וינסו משנאיך מפניך: ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל: ויהי העם כמתאננים רע באוני יהוה וישמע יהוה ויחר אפו ותבער א במ אש יהוה ותאכל בקצה המחנה: ויצעק העם אל משה ויתפלל ב משה אל יהוה ותשקע האש: ויקרא שם המקום ההוא תבערה כ כי בערה במ אש יהוה: והאספסוף אשר בקרבו התאוו תאוה וישבו ד ויבכו גם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו בשר: פולח המנוחה

כבוד המנוחה

6

הארון ויאמר משה פרשה זו עשה לה הקב"ה סימניות מלמעלה ולמטה לומר שאין זה מקומה ר' אומר לא מן השם הוא זה אלא מפני שספר חשוב הוא בפני עצמו כמאן אולא הא דא"ד שמואל בר ג' נחמן א"ד סג"י וינתן חצבה עמודיה שבעה אלו שבעה ספרי תורה כמאן בר' מאן תנא דפליג עליה דר' רשב"ג הוא דתניא רשב"ג אומר עתידה פרשה זו שתיעקר מכאן ותכתב במקומה ולמה כתבה כאן כדי להפסיק בין פורענות ראשונה לפרענות שנייה פורענות שנייה כמדינמאי היא ויהי העם כמתאוננים פורענות ראשונה ויסעו מדר' ה' וא"ד חמא בר' תניא שסרו מאחרי ה' הויכין מקומה אמר רב אשי בדגלים

כבוד המנוחה

7

ס"ח שכלה אם יש בו ללקט שמונים וחמש אותיות כגון פרשת ויהי בנסוע הארון מצילין ואם לאו אין מצילין

במ"א ע"ג (ק"ל)

8

ספר שנמסר ונשפיר בו שמונים וחמש אותיות, קפ"שת ויהי בנסוע הארון - מטמא את הידים.

מסנה יצ"ס פיון ע' משנה ה'

9

רני ושמחי יי בת ציון כי הנני בא ושכנתי בתוכך נאם יהוה: ונלוו גוים רבים אל יהוה ביום ההוא והיו לי לעם ושכנתי בתוכך וידעת כי יהוה צבאות שלחני אליך: ונחל יהוה את יהודה חלקו על אדמת הקדש ובחר עוד בירושלם: הס כל בשר מפני יהוה כי נעור ממעון יי א קדשו: ויראני את יהושע הכהן הגדול עמד לפני ב מלאך יהוה והשטן עמד על ימינו לשטנו: ויאמר יהוה אלי השטן יגער יהוה כך השטן ויגער יהוה כך הכחר בירושלם הלוא זה אוד נ מצל מאש: וישב המלאך ב הדבר כי ויעירני כאיש אשר יעור משנתו: ויאמר אלי מה אתה ראה ויאמר ראיתי והנה מנורת זהב כלה וגלה על ראשה ושבעה נרתיק עליה שבעה ושבעה מוצקות לנרות אשר על ראשה: ושנים ו יתים עליה אחד מימין הגלה ואחד על שמאלה: ואען ואמר אלי המלאך הדבר כי לאמר מה אלה אדני: וען המלאך הדבר כי ויאמר אלי הלוא ידעת מה יהמה אלה ואמר לא אדני: וען ויאמר אלי לאמר זה דבר יהוה אל זורבבל לאמר לא בחיל ולא בכח כי אם ברוח אמר יהוה צבאות: מייאתה הרי הגדול לפני זורבבל למישר והוציא את זורבבל הראשה תשאות חן חן לה:

צביוה כי הבלות המנוחה

10

א ב וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי: ואת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת: ותכלת וארגמן ותולעת שני וישש ו ועזים: וערת אילים מאדמים וערת תחשים ועצי שטים: שמן למאור ב שמנים לשמן המשחה ולקטרת הסמים: אבני שיהם ואבני מלאים ח לאפוד ולחשן: ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם: ככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו:

כבוד המנוחה

11

שמן למאור, תימה, שכל הפרשה צרכי בנין, חוץ מפסוק זה שהוא לורך שלחן גבוה. ואינו אומר חטים ללחם פ' וכנשים לחמדין ועזים למערכה. וי"ל ששלשתן לורך בנין הם, שמן המשחה שבו נמשחו ונמקדשו כל כלי המשכן, וקטרת נמי שכן דרך מלכים שמנשמן להם הבית קודם שיכנסו לתוכו, וכ"ש לפני ממ"ה הקב"ה כו'. ושמן למאור שכן דרך המלכים להדליק נר לפניו קודם שיכנסו לבית. ואע"ג דלאו לאורה הוא לורך מ"מ הוא כבוד של מעלה

צ"ח צב"ח זב"ח י"ח (א"ע)